

Πρακτικά Συνεδρίου

1^ο Συνέδριο για την Ελληνική Πετοσφαίριση

"Διεθνείς τάσεις της Πετοσφαίρισης
και οι προοπτικές της στην Ελλάδα"

14-15 Μαΐου 2016 Αθήνα

Ιστοσελίδα Συνεδρίου: info@hellasvolley.gr

ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ

ΔΡΙΚΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΣΕΦΑΑ/ΕΚΠΑ

Περίληψη

Η κατηγοριοποίηση των αθλητικών δραστηριοτήτων είναι μια περίπλοκη διαδικασία. Κάθε απλή αθλητική δραστηριότητα και κάθε αθλητική αγωνιστική συνάντηση μπορεί να ανήκει ταυτόχρονα σε πολλές ομαδοποιημένες κατηγορίες ανάλογα με το κριτήριο της κατηγοριοποίησης. Από τα πιο συνήθη κριτήρια κατηγοριοποίησης είναι η διάρκεια των αγωνισμάτων και οι ενεργειακές τους απαιτήσεις (Klissouras, Paxinos, Danis, & Maridaki, 1988), καθώς και η συνθετότητα των απαραίτητων τεχνικών επιδεξιότητων (Dal Monte, 1977). Άλλη χρήσιμη κατηγοριοποίηση ξεχώριζε τις αθλητικές δραστηριότητες σε: επίδοσης, καταστάσεων, καλλιτεχνικής επιδεξιότητας στην οποία η αξιολόγηση γίνεται από κριτές και τέλος αυτές του στόχου & της βολής με σταθερό ή κινητό στόχο (Manno, 1989). Προκειμένου, όμως, να εξυπηρετηθεί η βελτίωση των δυνατοτήτων καταγραφής και ανάλυσης της αγωνιστικής απόδοσης, το επιθυμητό κριτήριο κατηγοριοποίησης των αθλητικών δραστηριοτήτων αποτελεί η δομή των διάφορων αθλητικών δραστηριοτήτων, ώστε να εντοπισθούν παρόμοιας δομής αθλήματα. Οι Reed & Edwards (1992) κατηγοριοποίησαν μόνο τις αθλητικές συναντήσεις και όχι όλες τις αθλητικές δραστηριότητες. Με τον όρο “αθλητική συνάντηση” περιγράφονται οι αγώνες μεταξύ δύο αντιπάλων, είτε αυτοί διεξάγονται μεταξύ ατόμων, ζευγαριών ή ομάδων. Οι τρεις μεγάλες κατηγορίες που ξεχώρισαν οι ανωτέρω συγγραφείς ήταν τα παιχνίδια εισβολής (invasion games), τα παιχνίδια φιλέ & τοίχου (net & wall games) και τα παιχνίδια χτυπήματος με μαστούνη ή ρόπαλο (striking / fielding games).

Βιβλιογραφία

- Dal Monte, A. (1977). *Fisiologia e Medicina dello sport*. Firenze: Sansoni.
- Klissouras, V., Paxinos, T., Danis, A., & Maridaki, M. (1988). Heritability and trainability of adaptive responses. *Proceedings of Olympic Scientific Congress*. Seoul.
- Manno, R. (1989). *Fondamenti dell'allenamento sportivo*. Bologna: Zanichelli.
- Reed, B., & Edwards, P. (1992). *Teaching children to play Games*. Leeds: White Line Publishing.

ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΖΩΗΣ

ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ¹, ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ², ΜΗΝΟΥΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ³

¹ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΣΕΦΑΑ/ΔΠΘ

²ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ & ΔΟΙΚΗΣΗΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
³Δ/ΝΤΗΣ Π.Σ.Α.Π.

Περίληψη

Ο Binkley και οι συνεργάτες του (2005) περιγράφουν τις δεξιότητες ζωής ως: «...δεξιότητες και ικανότητες που χρειάζονται οι άνθρωποι για να επιτύχουν στη ζωή τους, στο πλαίσιο της κοινωνικο-πολιτιστικής τους πραγματικότητας, μέσω της προσαρμογής, της διαμόρφωσης και της επιλογής των περιβαλλόντων τους». Οι Δυτικές κοινωνίες δίνουν ιδιαίτερη σημασία στις δεξιότητες αυτές διότι βοηθούν τους πολίτες τους να βελτιώνουν: α) το τεχνικό μέρος των επαγγελματιών τους, β) τον τρόπο που εργάζονται, γ) τη συμπεριφορά τους προς τους άλλους, δ) την ποιότητα των σχέσεων που αναπτύσσουν και ε) την ικανότητά τους να προσαρμόζονται σε νέα περιβάλλοντα. Για τους λόγους αυτούς, η Αμερικανική βιομηχανία επενδύει κάθε χρόνο US\$ 50 δις στην εκπαίδευση των στελεχών της, ένα μεγάλο ποσοστό των οποίων επικεντρώνεται στις κοινωνικές και συναισθηματικές δεξιότητες (Talavera & Perez-Gonzalez, 2007). Λόγω της σπουδαιότητάς τους, πολλές χώρες έχουν καταβάλει προσπάθειες να τις προσδιορίσουν. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προσδιόρισε οκτώ (8) κατηγορίες τέτοιων δεξιοτήτων: 1) επικοινωνία στη μητρική γλώσσα, 2) επικοινωνία σε ξένη γλώσσα, 3) χρήση των μαθηματικών, άλλων επιστημών και της τεχνολογίας, 4) χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή και του διαδικτύου, 5) ικανότητα / δυνατότητα / επιθυμία απόκτησης νέων γνώσεων, 6) κοινωνικές δεξιότητες, 7) ανάληψη πρωτοβουλιών και επιχειρηματικότητα και 8) πολιτιστική αυτογνωσία και έκφραση (European Reference Framework, 2007). Επειδή επικεντρώνονται στην επίτευξη της καλύτερης δυνατής επίδοσης / απόδοσης, οι αθλητές συνήθως παραμελούν την εκπαίδευσή τους τόσο την ακαδημαϊκή / επαγγελματική, όσο και την κοινωνική, με αποτέλεσμα να δυσκολεύονται να προσαρμοστούν στην μετά τον αθλητισμό ζωή τους.